

Decret privind slujirea și viața preoțească (Presbyterorum ordinis)

Conciliul Vatican al II-lea,
Presbyterorum ordinis, cap II,
nr. 9. Acest număr al decretului
despre viața preoțească se
referă la relația dintre preoților
cu laicii. În prelatura Opus Dei
există o cooperarea organică
între preoții și laicii.

11.03.2014

Relațiile preoților cu laicii

9. Deși preoții Noului Testament exercită, în virtutea sacramentului Preoției, în Poporul și pentru poporul lui Dumnezeu, funcția înaltă și indispensabilă de părinți și învățători, totuși, împreună cu ceilalți creștini, sunt ucenicii Domnului, pe care harul chemării lui Dumnezeu i-a făcut părtași la împărăția lui (cf. *1Tes 2,12; Col 1,13*). În mijlocul tuturor celor renăscuți prin apa Botezului, preoții sunt frați între frați, mădulare ale unuia și aceluiași trup al lui Cristos, a cărui zidire a fost încredințată tuturor.

Aflându-se în fruntea comunității, preoții nu trebuie să-și caute interesul propriu, ci să caute cele ce sunt ale lui Isus Cristos, unindu-și eforturile cu credincioșii laici și purtându-se printre ei după pilda Învățătorului care, între oameni, „nu a venit pentru a fi slujit, ci ca să

slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți” (Mt 20,28). Preoții trebuie să recunoască și să promoveze sincer demnitatea laicilor și rolul specific pe care laicii îl au în misiunea Bisericii. Ei trebuie să respecte cum se cuvine dreapta libertate ce le revine tuturor în cetatea pământească. Să-i asculte bucuros pe laici ținând seama frățește de dorințele lor și apreciindu-le experiența și competența în diversele domenii ale activității umane, pentru a putea recunoaște împreună cu ei semnele timpurilor. Încercând să discearnă spiritele pentru a ști dacă sunt de la Dumnezeu, să descopere cu simț de credință carismele de multe feluri ale laicilor, fie smerite, fie mai înalte, să le recunoască bucuros și să le încurajeze cu râvnă. Între darurile lui Dumnezeu care se găsesc din belșug printre credincioși, sunt vrednice de o grijă deosebită acelea care îi atrag pe mulți dintre ei la o

viață spirituală mai înaltă. De asemenea, să le dea cu încredere laicilor răspunderi în slujba Bisericii, lăsându-le libertate și spațiu de acțiune și chiar invitându-i, când e cazul, să întreprindă activități din proprie inițiativă. În sfârșit, preoții sunt puși în mijlocul laicilor pentru a-i călăuzi pe toți la unitatea dragostei „iubindu-se unii pe alții cu iubire frățească, dându-și întâietate unul altuia” (*Rom 12,10*). Este decizia lor să armonizeze astfel diferitele mentalități încât nimeni să nu se simtă străin în comunitatea credincioșilor. Ei sunt apărătorii binelui comun, de care au grijă în numele episcopului, și în același timp sunt mărturisitori curajoși ai adevărului, ca nu cumva credincioșii să fie purtați de ici colo de orice vânt al învățăturii). Ei au o răspundere deosebită față de aceia care s-au îndepărtat de practica sacramentelor, sau chiar de credință,

și, ca buni păstori, nu trebuie să neglijeze a se apropia de ei.

Ținând seama de prescripțiile referitoare la ecumenism (cf. *Unitatis redintegratio*), nu vor uita de frații care nu se bucură de comuniunea bisericească deplină cu noi.

În sfârșit, vor considera că le sunt încredințați și toți aceia care nu-l recunosc pe Cristos ca Mântuitor al lor.

La rândul lor, creștinii să fie conștienți de îndatoririle pe care le au față de preoții lor și să se poarte față de ei cu iubire filială, considerându-i păstori și părinți; de asemenea, participând la grijile lor, să-i ajute pe cât se poate, prin rugăciune și faptă, pentru ca aceștia să depășească mai lesne greutatețile și să-și poată îndeplini cu mai mult rod îndatoririle (cf. *Lumen gentium*, 37).

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/article/decret-privind-slujirea-si-viata-preoteasca-presby/> (28.03.2026)